

3. Wysokość pomocy finansowej oraz warunki jej udzielania w wypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, określają umowy generalne, a w wypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 — umowy między dysponentem środków funduszu a zainteresowanymi jednostkami.

3) sporządza roczne informacje z gospodarki funduszem i przedstawia je Prezydium Komitetu.

2. Komitet, na podstawie informacji przedstawionej przez Prezydium Komitetu, dokonuje oceny wykorzystania środków funduszu wraz z oceną wyników realizacji programów, zamówień rządowych i innych przedsięwzięć z zakresu rozwoju nauki i techniki.

Rozdział 5

Centralny Fundusz Dewizowy.

§ 16. 1. Wysokość Centralnego Funduszu Dewizowego jest określana w centralnych planach rocznych.

2. Środki dewizowe funduszu przeznacza się na dofinansowanie, a w szczególnych wypadkach — na całkowite finansowanie importu związanego z programami, zamówieniami rządowymi lub innymi ważnymi przedsięwzięciami z zakresu rozwoju nauki i techniki w trybie ogólnie obowiązującym.

§ 17. 1. Minister — Kierownik Urzędu:

- 1) sporządza projekty rocznych wydatków dewizowych na cele, o których mowa w § 16 ust. 2, i przedstawia je do zatwierdzenia Prezydium Komitetu,
- 2) upoważnia do wykorzystywania środków dewizowych w określonej wysokości organy nadzorujące, generalnych wykonawców lub inne jednostki realizujące zadania, w ramach kwot zatwierdzonych przez Prezydium Komitetu,

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 18. Przedsiębiorstwa państwowe dokonują w 1986 r. wpłat na Centralny Fundusz Rozwoju Nauki i Techniki, o których mowa w § 2 ust. 1, za I i II kwartał w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

§ 19. W sprawach nie uregulowanych rozporządzeniem stosuje się odpowiednio przepisy prawa budżetowego o gospodarowaniu funduszami celowymi.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do tworzenia i gospodarowania środkami centralnych funduszy na rozwój nauki i techniki od dnia wejścia w życie ustawy.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

93

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 kwietnia 1986 r.

w sprawie zwolnienia z obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej części przyrostu wynagrodzeń w 1985 r.

Na podstawie art. 3 ust. 8 pkt 2a, w związku z art. 24 ustawy z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334 i z 1985 r. Nr 37, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się z obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej w 1985 r. część przyrostu wynagrodzeń w przedsiębiorstwach przemysłu chemicznego, które uzyskały w 1985 r. dodatkową produkcję wyrobów szczególnie ważnych dla funkcjonowania gospodarki narodowej.

2. Wysokość kwot przyrostu wynagrodzeń zwolnionych z obciążeń ustali Minister Przemysłu Chemicznego i Lekkiego, uwzględniając ocenę faktycznie uzyskanych efektów produkcyjnych w 1985 r. ponad zadania centralnego planu rocznego lub ponad zadania planowe przedsiębiorstw. Łączny przyrost wynagrodzeń wolnych od obciążeń za wykonanie dodatkowej produkcji, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć kwoty przyrostu

wynagrodzeń przysługującej w 1985 r. Ministrowi Przemysłu Chemicznego i Lekkiego na realizację zadań wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 1985 r. w sprawie zwolnienia z obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej części przyrostu wynagrodzeń w 1985 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 87), pomniejszonej o kwotę przyrostu wynagrodzeń wykorzystaną na realizację wyżej wymienionych zadań.

3. Kwoty przyrostu wynagrodzeń wolnego od obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej, o których mowa w ust. 1, nie będą uwzględniane przy ustalaniu przyrostu wynagrodzeń stanowiących podstawę obciążeń podatkiem od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń w 1986 r.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner